

Geçtin

– çinuçen · 26 Haziran 2015

Geçtim. Arnavut taşlı sokağından,Sırlı sıklamdım, yaşlanmıştı yüzümNemli bulutlar geçti gölgemin üstünden,Sen geçtin!Sen;Ne zaman çıkıverdin karşıma?Ve... Nasıl uyandırdın uyuyan düşlerimi.Alnıma düşen bir gölge gibiVakit mi yoktu?Vakitsiz vakitlere inat Gök yüzümdenSen mi geçtin? Ben mi geç'tim! Yamalı bir ses gibi kırık kalbimdeSarışın bir tebessümsün aynalara düşenSen, Sen ah senBir üflesen şiir yanığı yaralarım,O utangaç parmaklarınla,Ah bir dokunsan ağrılarım...Öylesine sıradandı ki sözlerimÖylesine düşüverdi dudaklarıma adınİşte ben o zaman Kendi kendimden geçtim!Uyudu şehla gözlerin, uvertür bir gecede Uzak iklimlerde kaldı sana dair hislerim. Oysa ben sensiz, Öylesine bom boştum sıradandım!Geçtim. Gözlerimde ağlayan gözlerinden,AğlamadanKirpiklerinden öylesine geçtim.O çıkmaz sokağın aykırı gölgesiDeli fışığı, yüreğinin bıçkın delikanlısıKimsesiz odanda bir başınaOysa sen sokağında üşüyen,O bahtsız çocuğu sevdi!Gözlerinde tanıdık bir yağmurÖrselenmiş yapayalnız bir gecedeÜşüyordun.Ellerine dokunup bir mavinin Öpmeye kıyamadığımO gece rengi saçlarından geçtim Her zaman bildiğin gibiKalbinde olmadığım zamanlardan geçtimKi; Ben zaten sende hiç olmadım,Adım gibi, adın gibiHiçtim!Eskidi yüzüm, salaş bir meyhanede,Oysa saçlarıma düştüğün o;Çisil çisil yağmurlu geceden seçtimKesif bir yalnızlık, derin bir hüzdünSana dair bir bilmecedan geçtim.Ben kirlili sakallı bir militan,Sen ihtiyar bir çocuktun.İncecik bir zindan buğusu gibiGünsüz günler dökülmüş saçlarına...Nolur!Bir deniz sessizliğinde ağlamasın gözlerin,Sen, hala çıkmaz sokağısın ömrümün,Girmeden yanından geçtim!